

Iz življenja naših ljudi po Ameriki

Waukegan, Ill. — Dne 13. junija je umrl Anton Svete, star okrog 46 let. Podlegel je poškodbam, ki jih je dobil prejšnjo nedeljo v avtni nezgodi, ko se je z ženo in prijatelji vračal iz Joliet domov. Poleg žene zapuščala sina in eno hčer ter druge sorodnike, v Fontani, Cal., pa očeta.

Oglesby, Ill. — Frances Možina je prejela pismo od svojega brata Josipa Ambroža, vas Kresnica pri Litiji, Slovenija, ki želi izvedeti za svoja dva strica Franka in Joeva Nabol. Pred leti sta pošiljala pakete iz Amerike, potem se pa nista več oglašila. Ako so komu poznane družine teh bratov, jim naj to sporoči, ako pa sta še živa, naj se oglašita na naslov: Frances Možina, 248 E. 1st St., Oglesby, Ill.

Virginia, Minn. — Kako miljo zapadno od Gilberta so našli mrtvega Michaela Loppa, in sicer v njegovem avtu, ki je stal na progi, po kateri je nekoč tekla poljučina. Njegov brat Anton je župan v Gilbertu.

Detroit, Mich. — Dne 23. maja je tukaj umrl Viktor Navinšek, star 70 let, doma od Ljubljane, v Ameriki 40 let. Prišel je v Lorain, O., kjer je poučeval pevsko družino in bil organist. Leta 1912 je šel v Conemaugh, Pa., kjer je prevzel vodstvo pevskega zbora Bled. Nekaj let pozneje je odprl tudi trgovino z muzikalnimi instrumenti in jo vodil do 1946, ko je zbolel za srčno napako. Od tedaj je bil večinoma v bolnišnicah. Zapuščala ženo in dve hčeri, v starem kraju pa brata.

Moon Run, Pa. — Dne 6. junija je naglo umrl Peter Jakšetič, star 72 let, doma iz Topane pri St. Petru na Krasu, član SNPJ in samostojnega društva v Moon Runu. Živel je v West Parku pri McKees Rocks, kjer zapuščala ženo, štiri sinove, tri hčere in osem vnukov.

Manor, Pa. — Dne 11. junija je umrla Terezija Rasputnik, stara 75 let, doma iz Zabje Vas pri Poljanah nad škofjo Loko, članica SNPJ. Zapuščala moža, štiri sinove in hčer.

Universal, Pa. — Pri družini Michael in Ann Kumer so se oglasile rojenice in pustile hčerko-drugorojenko. Mike je član gl. odbora SNPJ, Ann pa hči znane in agilne Groserjeve družine iz Chicaga.

Washington, Pa. — Pri dužni Russ in Anna Podboy so se ustavile rojenice in prinesle sinčka.

Cuddy, Pa. — Vincent Kos, star 22 let in mornariški veterani, je dobil dve do pet let zapora za umor svojega očeta, Matevža, ki ga je ustrelil 20. februarja, ko je ležal na postelji. Svojo krivdo je priznal pred sodiščem. Dejal je, "da mu je nekaj govorilo, da ga mora ustreliti." Umorjeni oče je bil naslikan kot "tiran družine" in "ateist", ki "ni pustil svojim otrokom, da bi hodili v cerkev."

SEDEM ČLANIC VARNOSTNEGA SVETA PODPRLO TRUMANOVO AKCIJO NA DALJNEM VZHODU

LAKE SUCCESS, 27. junija—Sedem od enajst članic Varnostnega sveta je danes glasovalo za ameriško resolucijo, s katero je podprt ukaz predsednika Trumana za odprto ameriško oboroženo intervencijo v vojni na Koreji in vojaško zaščito Formoze, Indokitajske in Filipinov.

Glasovanja sta se vzdržali Indija in Egipt. Proti ameriški resoluciji je glasovala Jugoslavija, medtem ko Sovjetska zveza ni bila zastopana na seji.

(Glavni sovjetski delegat Jakob Malik je na tajnem kosilu z ameriškim ambasadorjem Ernestom A. Grossom izjavil, da sklep Varnostnega sveta v zvezi z vojno na Koreji niso veljavni, ker niso bili soglasno sprejeti in ker na seji ni bila zastopana Sovjetska zveza in ne nova Kitajska).

Države, ki so podprle ameriško vojaško intervencijo, so: Združene države, Anglija, Francija, nacionalistična Kitajska, Kuba, Norveška in Ekvador.

Jugoslovanski delegat je predložil resolucijo, na osnovi katere bi se posredovalo v konfliktu s tem, da je navzoč tudi predstavnik severne Koreje. Podobna jugoslovanska resolucija je bila predložena tudi v nedeljo, toda obe sta bili zavrnjeni.

Severna Koreja pravi, da je sklep protipostaven

LONDON, 27. junija—Vlada severne Koreje je danes naznanila, da je sklep Varnostnega sveta za prenehanje vojaških sovražnosti na Koreji protipostaven.

V komunikatu severno-korejske vlade je rečeno: "Varnostni svet Združenih narodov je pod pritiskom vlade Združenih držav 25. junija razmotrival o položaju, ki je vsled civilne vojne, katero so sprožili banditi Syngman Rheeja (predsednika južne Koreje), bil povzročen na Koreji."

"Vlada demokratične republike Koreje formalno naznanja svoje stališče, da so sklepi glede korejskega vprašanja, ki so bili sprejeti na seji Varnostnega sveta, protipostavni, ker prvič vlada ljudske republike Koreje ni sodelovala pri diskusijah in sklepih, ki se tičejo Koreje. Druge, seji Varnostnega sveta niso prisostvovali delegati velikih držav, kakor sta Sovjetska zveza in Kitajska."

Voditelji severne Koreje obtožujejo ameriško vladu, da je namenoma povzročila civilno vojno na Koreji.

PLEMENSKI PREDSDOKI ŠKODLJO ZEDINJENIM DRŽAVAM V INOZEMSTVU

BOSTON, 27. junija. — Direktor organizacije National Association for the Advancement of Colored People, Walter White, je včeraj na konferenci organizacije izjavil, da plemenski predsodki največ škodujejo ugledu Zedinjenih držav v inozemstvu.

"Nedavna izguba Kitajske v korist Sovjetski zvezi je sledila delno vsled dejstva, da so Kitajci izgubili zaupanje v belopoliti svet Evrope in Amerike. Prav to se bo lahko zgodilo v Indiji, Indoneziji, Indokitajski in ostalih delih Azije, če se Zedinjene države ne bodo pravočasno zbudile," je rekel White.

Kratke vesti

SAMOMOR ZARADI PONESREČENEGA ROPA

NEW YORK, 27. junija—Frank D'Amato, star 25 let, ki se je dlje časa nahajal v hudi stiski, je menil, da je rop še edini način, da si preskrbi nekaj denarja in pomaga svoji nosni ženi.

D'Amato je pustil svoji ženi \$1.50, vse, kar mu je še ostalo. Nato je odšel na Riverside Dr., kjer je ustavil nekega voznika, mu odvzel \$10 in zbežal v njegovem avtu. Toda policija ga je kmalu zasledila in ga začela preganjati. D'Amato je ustavil avto. Kratko zatem so policaji slišali strel in ko so odprli vrata avta, so za volanom našli mrtvega. V njegovem žepu se je nahajalo pismo, v katerem je D'Amato izjavil, da bo storil samomor, če se mu rop ne bo posrečil.

ANGLEŽI ZLORABLJAJO UMETNE ZOBE

BRISTOL, Anglija, 27. junija. — Predsednik angleške Zdravstvene službe polkovnik E. W. Lennard je danes izjavil, da državljani, ki neprevidno nosijo svoje umetne zobe v žepih ali pa torbicah, trtijo brez potrebe denar vlade.

Lennard je poudaril, da mnogi državljani rajši nosijo umetne zobe v žepih, namesto da bi jih rabili. Pri tem pa se zgodi, da jih često izgubijo. Pristavil je, da bodo državljani sami odgovorni, če umetne zobe, ki jim jih je brezplačno odobrila vlada, izgubijo.

LADJA — PORODNIŠNICA

LONDON, 27. junija. — Ladja "S. S. Atlantic" se je sprejemila v pravo porodnišnico. Odkar je pred dvema tednoma odplula iz Južnega Pacifika, se namreč rodilo na ladji 35 otrok. Pričakuje se, da bo novorojenčkov še dvakrat toliko, to je 70, predno bo ladja priplula v Amsterdam, Nizozemsko.

Ladjo je najela nizozemska vlada, da evakuira iz Indonezije žene nizozemskih vojakov.

TROJNA POROKA

LOS ANGELES, 26. junija. — Mrs. May Forgy, stara 64 let, se je preteklo soboto ponovno omožila. Istočasno pa je zopet stopila v zakonski stan nje na 34 let stara hčerka. Vnučinja, stara 16 let, je sledila vzgledu svoje matere in stare matere ter tudi istočasno stopila pred oltar s svojim izvoljencem.

Naročajte, širite in čitajte "Enakopravnost!"

Voditelj CIO napadel Lauscheta

Državni predsednik Političnega akcijskega odbora CIO Jack Kroll je včeraj na konvenciji Communication Workers unije, ki se vrši v Public Hallu, izjavil, da je guverner Lausche s svojo izjavo v zvezi s senatnimi volitvami "razdražil člane CIO."

Kroll je rekel, da si je Lausche s svojo izjavo, ko ni podprl Fergusona in ne Tafta, storil "nepopravljivo škodo v svoji politični karijeri." Delavski voditelj je poudaril, da je Lausche izjavo podal "sedeč na plotu."

(Kot znano, je Lausche pred enim tednom naznanil, da še vedno ne ve, če bo podpiral republikanskega senatorja Roberta A. Tafta ali pa njegovega nasprotnika demokratskega kandidata Josepha Fergusona. Izjavil je, da bo volil onega kandidata, za katerega je prepričan, da bo "najboljše služil interesom države.")

V svojem govoru je Kroll napadel tudi "veliki business." Izjavil je: "Po skušnjah v ostalih državah vemo, da veliki business ne podpira več vse republikanske kandidate, ampak namesto tega izbira reakcionarje, ne glede na njihovo strankarsko pripadnost. S svojo akcijo veliki business skuša uničiti naš vladni sistem dveh strank. Mogoče je, da ima Lausche v mislih isti cilj."

Kroll je v teku svojega govora rekel, da je Lauschetova akcija v skladu s "s partijsko linijo" reakcionarnih skupin v celi deželi.

Kar se tiče volitev za senat, pa je delavski voditelj rekel, da ima Ferguson zelo dobro priliko, da porazi Tafta.

HELENA HUTTER

Po daljši bolezni je preminila na svojem domu Helena Hutter, stara 75 let, stanujoča na 1070 E. 77 St. Tukaj zapuščala sinove Jack, Joseph in Henry, hčer Mrs. Emma Wohlgemuth in več sorodnikov. Pogreb se vrši v petek zjutraj iz pogrebne zavoda Joseph Zele in sinovi, 6502 St. Clair Ave., v cerkev sv. Frančiška na E. 71 St. in Superior Ave. ter nato na pokopališče Calvary.

Iz bolnišnice

Poznana Mrs. M. Pozar se je vrnila iz bolnišnice na svoj dom na 23050 Tracy Ave. Zahvaljuje se sinu Darko-tu in Mrs. Josephine Mihalich za darovano kri, kakor tudi vsem, ki so bili pripravljeni darovati kri, ter vsem za obiske, darila, kartice in pozdrave. Prijateljice jo sedaj lahko obiščejo na domu, mi ji pa želimo, da bi kmalu popolnoma okrevala!

AMERIŠKA LETALA NAPADLA Z BOMBAMI SILE SEVERNE KOREJE

TOKIO, 28. junija—Ameriška letala in lahki bombniki so danes začeli z bombami napadati vojaške sile severne Koreje.

Soglasno s poročili so ameriška letala na več krajih vrгла 500 funtov težke bombe ter streljale na korejske vojsake s strojnimi.

Medtem je komanda južno-korejske armade naznanila, da so "komunistične čete" bile vžene iz Seoula. Z druge strani pa je moskovska radio postaja

Predsednik Truman ukazal mornariškim in zračnim silam, naj v civilni vojni pomagajo vojaškim silam južne Koreje

PREDLOGA ZA POVIŠICO PLAČ KONGRESNIKOM

WASHINGTON, 27. junija—Kongresnica Mary J. Norton je včeraj predložila v kongresu zakonsko predlogo, na osnovi katere bi se plače članov kongresa zvišale od \$12,500 na \$20,000 letno.

(Člani poslanske zbornice in senata sedaj prejemaajo poleg \$12,500 redne plače nadaljnih \$2,500 doklade, na katero pa ne plačujejo nobenih dohodninskih davkov).

Mrs. Norton je izjavila, da se je zvišalo plače vsem članom vlade, vključivši predsedniku, medtem ko se je kongresnike zanemarilo. Pristavila je, da je od leta 1925, odkar se nahaja v kongresu, dobila le eno povišico plače v znesku \$2,500, čeprav so se življenjski stroški zelo zvišali.

PROGRESIVCI PODPRILI VITA MARCANTONIA

NEW YORK, 26. junija. — Držav. odbor Progressivne stranke je snoči naznanil, da bo podprl kongresnika Vita Marcantonia pri njegovi kandidaturi za ponovno izvolitev v 18. kongresnem distriktu. V resoluciji Progressivne stranke je Marcantonio označen za vodilnega kongresnika, ki se bori za pravice delavstva in enakopravnost za morece in prebivalce Puerto Rika.

Proti Marcantoniju so demokraci, republikanci in liberalci postavili skupnega kandidata, ker upajo, da ga bodo na ta način lažje porazili.

VATIKAN O ARETACIJI NUN IN DUHOVNIKOV

VATIKAN, 27. junija. — Vatikanska časnarska agencija ARI pravi, da so madžarske oblasti aretirale 922 nun in menihov.

Soglasno s poročilom je zadnje čase madžarska policija sprožila več pogonov na samostane in razne rimsko katoliške ustanove.

Nedavno pa je bilo poročano, da so rimsko katoliški voditelji zaprosili vladu, naj se sporna vprašanja med cerkvijo in državo uredijo potom pogajanj.

FRANCOSKA VLADA PODALA OSTAVALO

PARIZ, 26. junija. — Predsednik Auriol je danes dal mandat za sestavo nove vlade bivšemu premijerju Henri Queuille. Stara vlada premijerja Bidaulta je včeraj podala ostavko, ko je dobila nezaupnico v parlamentu.

AMERIŠKA LETALA NAPADLA Z BOMBAMI SILE SEVERNE KOREJE

javila, da so sile severne Koreje včeraj v Seoul in da je predsednik južne Koreje Syngman Rhee s člani vlade zbežal na jug.

(Ker ni mogoče dobiti zveze s Seouлом, se predmeva, da so sile severne Koreje res zavzele vsaj del mesta).

Naznanilo o ameriških napadih na korejske čete je bilo podano iz glavnega stana gen. MacArthurja v Tokiu. V naznanilu je rečeno, da so se ameriške zračne in mornariške sile podale v "bojne misije."

WASHINGTON, 27. junija—Predsednik Truman je danes ukazal ameriškim mornariškim in zračnim silam, naj pomagajo armadi južne Koreje v civilni vojni proti silam severne Koreje, ki vdirajo proti jugu.

Predsednik je naznanil:

"Ukazal sem zračnim in mornariškim silam Zedinjenih držav, naj zaščitijo in podprejo čete korejske vlade."

Istočasno je Truman ukazal Sedmi mornariški flotili, naj prepreči napad na otok Formozo, kjer se nahaja kitajski nacionalistični diktator Čiangkajšek in dal navodila, naj se čimprej pošlje ameriško vojaško pomoč francoskim silam, ki si prizadevajo, da bi ohranile francosko kolonijo Indokitajsko.

Predsednik je izjavil, da napad na južno Koeerjo izven vsakega dvoma dokazuje, da "je komunizem še čez meje uporabe neodvisnih držav in bo sedaj sprožil oboroženo invazije in vojne."

Dalje je Truman rekel, da je "komunizem prezrl ukaz Varnostnega sveta, ki je bil objavljen za ohranitev mednarodnega mira in varnosti."

"V teh okoliščinah bi okupacija Formoze s strani komunističnih sil bila direktna grožnja varnosti Pacifiškega področja in silam Zedinjenih držav, ki na tem področju vršijo svoje zakonite in potrebne funkcije."

Predsednik je naznanil svoj sklep po posvetovanju, ki ga je v Beli hiši imel z vojaškimi šefi in kongresnimi voditelji.

Truman je za civilno vojno obtožil severno Korejo. Rekel je, da so oborožene sile južne Koreje skušale preprečiti obmejne incidente in ohraniti notranjo varnost, toda so jih "napadle invazijske sile iz severne Koreje."

Vmešavanje Zedinjenih držav v vojno na Koreji pa je predsednik opravičil, češ da "invazijske sile" niso ubogale ukaza Varnostnega sveta in se umaknile na svoje meje.

"Varnostni svet je pozval vse države članice Združenih narodov, naj mu nudijo vso možno pomoč Združenim narodom pri izvedbi te resolucije. V teh okoliščinah sem ukazal zračnim in mornariškim silam Zedinjenih držav, naj dajo zaščito in pomoč korejskim vladnim četam."

Kar se tiče Formoze, je Truman preklical prejšnji sporazum, po katerem je postala del Kitajske, rekoč, da "odločitev bodočega statusa Formoze mora počakati na obnovu varnosti na Pacifiku, na mirovno poravnavo z Japonsko ali pa na presojo Združenih narodov."

Skupaj z gori omenjenimi akcijami ameriških oboroženih sil je Truman dal navodila, naj se vojaške sile Zedinjenih držav ojači na Filipinih.

Ukaz predsednika lahko povzroči konflikt

Ukaz predsednika Trumana, po katerem se bodo ameriške vojaške sile vmešale v vojno na Koreji, bi lahko imel usodopolne posledice. Veliko vprašanje je, kaj bo storila Sovjetska zveza.

Medtem ko na splošno ameriški uradniki dolžijo severno Korejo, da je sprožila invazijo, je vlada severne Koreje obto-

žila "južno satelitsko" vladu, da so njene čete prve vdrle čez mejo. Predstavniki ljudske republike severne Koreje so izjavili, da je civilna vojna bila povzročena na ukaz "ameriških imperialistov."

Ameriški general poveljni korejskih sil

Medtem pa je iz glavnega mesta južne Koreje, Seoula, ki se je nekaj ur nahajal v rokah komunističnih sil, javljalo, da je vlada južne Koreje imenovala za poveljnika oboroženih sil južne Koreje nekega ameriškega generala.

V poročilu seoulske radio postaje je ameriški general označen za "generala Churcha." Verjetno je to brigadni gen. John H. Church, poveljnik vojaške vlade na Okinawi.

Kar se tiče razvoja vojaških operacij, je bilo naznanjeno, da so sile severne Koreje v protinapadu prisili na umik komunistične čete, ki so se nahajale v predmestjih Seoula in v mestu Uijongbu.

Soglasno s poročili v vojaških spopadih sodelujejo tudi ameriška letala, ki so že sestrelila štiri letala ruskega izdelka.

Po nekem poročilu bodo ameriška letala začela metati bombe na vsa mesta, ki so jih zavzele sile severne Koreje. Ta bombardiranja se bodo nadaljevala, dokler se armade severne Koreje ne bodo umaknile na svoje meje.

Mati zadušila 8 let staro hčerko

FREEPORT, L. I., 27. junija —Policija Nassau okrožja je snoči naznanila, da je neka Mrs. Ruth E. Valentine, stara 30 let, zadušila svojo osem let staro hčerko.

Žena, ki je mati treh otrok, je na zaslišanju izjavila, da je nameravala usmrtiti vse svoje otroke, ker "današnji svet ni pravo mesto za vzgojo otrok."

Mrs. Valentine je sama poklicala policijo in jo obvestila, da je pravkar zadušila svojo hčerko. Policija je pohitela na njeno stanovanje, toda vsi napor, da se oživi zadušenega otroka, so ostali brezuspešni. Mati je bila aretirana.

ČEŠKI ZAROTNIKI OBDOJENI NA SMRT

PRAGA, 27. junija —Praški radio je danes naznanil, da so bili ustreljeni štirje češkoslovaški državljani, ki so bili obsojeni na smrt zaradi vohenstva, sabotaže in zarote proti vladi. Med na smrt obsojenimi je bila bivša članica parlamenta dr. Milada Horakova, ki je priznala, da je delala po navodilih angleških, francoskih in ameriških diplomatov.

UKRADEN PES

CALGARY, Alberta, 27. junija. — Nepripravi so nocoj vdrl v garažo nekega Josepha Wasaluka in mu ukradli njegovega zvestega psa čuvaja, ki velja \$25.

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING & PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 3, OHIO
HENDERSON 1-5311 — HENDERSON 1-5312
Issued Every Day Except Saturdays, Sundays and Holidays

SUBSCRIPTION RATES—(CENE NAROČNINI)	
By Carrier and Mail in Cleveland and Out of Town: (Po raznašalcu in po pošti v Clevelandu in izven mesta):	
For One Year—(Za eno leto)	\$8.50
For Six Months—(Za šest mesecev)	5.00
For Three Months—(Za tri mesece)	3.00
For Canada, Europe and Other Foreign Countries: (Za Kanado, Evropo in druge tuje države):	
For One Year—(Za eno leto)	\$10.00
For Six Months—(Za šest mesecev)	6.00
For Three Months—(Za tri mesece)	3.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3, 1879.

104

KJE PA SO DOKAZI?

Naša pobožna sosedica A. D. se je nedavno zelo užalila, ker smo približali sledečo resnico: dočim so partizani v Jugoslaviji reševali ameriške letalce in se rama ob rami borili z vojaškimi silami Zedinjenih držav proti skupnemu sovražniku, so domobranci rezali ušesa ujetim ameriškim letalcem v polnem soglasju z njihovo prisego zvestobe Hitlerju.

Ko nekaj trdimo, ne trdimo brez vsakih dokazov. V potu svojega lica si sedaj neki župnik (dekan) Škerbec prizadeva, da bi opravičil izdajstva in zločinstva slovenskih kolaboratorjev z nacisti in fašisti. Do sedaj še ni odgovoril na bistveno vprašanje če so ti domobranci prisegli zvestobo Hitlerju in se rama ob rami z njegovimi nacističnimi hordami borili proti zaveznikom. Tudi ni pojasnil, zakaj so se nekateri od najbolj znanih klerikalnih in "katoliških" voditeljev rokovali z nacističnimi in fašističnimi krvniki, pošiljali Mussoliniju navdušene pozdrave in mu zagotavljali polno "sodelovanje slovenske duhovščine."

Mi smo že rekli: samo zahvaljujoč "mrzli vojni," ki z nobene strani ne prizna dejstva, ampak le propagando, je danes mogoče, da se največje izdajalce slovenskega naroda predstavlja za "pristne rodoljube," one, ki so svoja življenja žrtvovali za svobodo svojega naroda, pa za "sovražnike naše krščanske civilizacije." Ampak—kje so dokazi?

Za vse, kar trdi A. D., in za vse, kar trdi dekan Škerbec, ni predloženih nobenih dokazov!

O izdajstvu slovenskih domobrancev pričajo dokumenti. O kolaboracijskem stališču enega dela klerikalnih voditeljev v Sloveniji pričajo dokumenti. To so neovrgljivi dokazi. Saj je vendar sama A. D. pred leti, ko še ni imela na razpolago po Goebelsu navdahnjene propagandiste, sama priznala žalostno dejstvo, da so se domobranci res borili skupaj s Hitlerjevimi hordami. Saj je vendar sama A. D. objavila pisma našim ameriškim rojakom, v katerih so bila opisana grozodejstva domobrancev. Ali želite dokaze?

Spričo neutemeljene, propagandne trditve A. D., da so slovenski domobranci reševali življenja ameriških vojakov, si upamo postaviti na preizkušnjo to le: predložite imena in naslove onih ameriških vojakov, ki so jih domobranci "rešili." Z naše strani smo pripravljene predložiti imena in naslove najmanj 200 ameriških letalcev, ki so jih rešili jugoslovanski partizani. Pripravljeni smo objaviti besedilo pisma ameriških in drugih zaveznških vojaških poveljnikov, ki se zahvaljujejo za ta reševanja življenj ne slovenskim domobrancem, ampak partizanom!

Ko že A. D. trdi, da so "komunisti" sodelovali z okupatorjem, prosimo g. Škerbca ali pa katerega drugega bolj zmogljivega propagandista za stvar domobranstva, naj nam predloži dokumente, ki bodo te trditve nedvomno utemeljili kot resnico. Z naše strani smo pripravljene storiti isto.

Mislimo, da je to pravičen, objektivni in za vsakega razumnega človeka tudi pošten predlog. Torej—naj nam mestu domišljije in zagrizene propagande delujejo hladni, stvarni in neovrgljivi dokumenti in dokazi!

KAM Ž NJIMI?

Ne brez ironije, v kateri je zapopaden dober del resnice, omenja liberalna newyorská revija "The Nation," da bo novi zakon za begunce največ koristil "razočaranim diplomatom iz dežel za železno zaveso." Revija pravi, da je načrt McCarrana, da se bivše poslance (ministre in predvojnje bankrotirane politične voditelje) spremeni v pastirje na "rendžah" Nevade.

Novi zakon za begunce bi spremenil določbo, po kateri v taborišču nahajali pred 1. januarjem leta 1945. Po novi se je dovolilo vstop v našo deželo onim beguncem, ki so se zakonski predlogi bi se ta rok podaljšalo do leta 1949.

Številno razočaranih političnih voditeljev, bivših ministrov, poslancev, itd. iz dežel "za železno zaveso" je čezdalje večje. Nekatere je izven vseh kvot in zakonov za begunce sprejela naša dežela kot "politične begunce." Sedaj služijo Washingtonu v mrzli vojni z organiziranjem opozicije, sabotaže in vohunstva v deželah svojega porekla ali pa besedičijo o "osvoboditvi" teh dežel. Ne rečemo, da so to "Washingtonu trenirani agenti," ampak dejstvo ostane, da brez pomoči Zedinjenih držav se ne morejo nikoli približati svojim starim jaslom.

Socialne revolucije so posebno danes zelo učinkovite in zelo radikalne. Stari sistemi se rušijo, nadomeščajo jih novi. Stari politični voditelji in predstavniki starega reda se po vsakem porazu zatekajo k onim, ki so jim najbližji.

UREDNIKOVA POŠTA

Kako smo se imeli na
pikniku društva V boj

Zadnji teden sem podpisani v našem listu Enakopravnost napisal nekaj besed kot vabilo na piknik pionirskega društva V boj, št. 53 SNPJ. Napisal sem ta dopis z iskrenim namenom, da bi moje vabilo nekaj zaleglo. In res. Danes vam lahko poročam, da nas je prišlo na te lepe prostore veliko posetnikov, tako z vseh strani Clevelanda, kakor tudi iz nekaterih bližnjih naselbin.

Res, veliko nas je bilo prijateljev in znancev, ki smo se menda vsi dobro in veselo počutili. Ta dan je bil izredno lep in sončen, zrak pa je bil svež in čist. V tako veseli družbi se radi porazgovorimo in pozdravimo. Posebno človek, ki pretežno večino ljudi pozna. Tudi vesela pesem je donela, kar je v tako veseli družbi samo po sebi umevno.

Kljub zdravniški prepovedi in dobri volji se ne more kaj, da se ne bi suho grlo malo oplahnilo z železno vodo, zraven pa seveda z veliko več navadne vode. To je nekako tako: da je volk sit in koza cela. Človek vendar mora nekaj "copakov" potrošiti, ker to krepiča blagajno.

Pridni delavci in delavke na tem pikniku so nam imenito postregli. Vsak je bil na svojem mestu. Bali smo se, da bo kaj narobe, ker tajnika Jožeta F. Durna ni bilo sprva tja. No, pa se je vendar vse uredilo in ko je prišel Jože, je bil zelo vesel velike udeležbe in veselo družbe.

Podpisani sem opazoval to delo, ki je šlo izvršno izpod rok. Vsi so bili na mestu—prodajalci listkov, točaji in kuharice. Predsednik John Sorc kot "kuče gazda" je menda imel namesto tajnika vse v oskrbi. Letal je sem ter tja, prinašal potrebne stvari, delal na vse pretege, da zasluži vse priznanje. Za finance sta skrbela blagajnik John Zajc in Matt Petrovich. Res, vse priznanje zaslužijo vsi delavci in delavke.

V tej veliki in veseli družbi sem srečal na stotine mojih zvestih naročnikov in prijateljev. Pozdravil smo se kot se spodobi. Srečal sem tudi 18 delegatov in delegatkinj za prihodnjo konvencijo SNPJ, ki se bo vršila v avgustu mesecu v Detroitu, kjer se bomo videli, če bo vse zdravo in če bo šlo po sreči.

Še nekaj besed. Večni popotnik pravim: če smo prišli v tako velikem številu na piknik Vbojčanov, pridimo vsi in še mnogi drugi zraven na velik piknik Clevelandске federacije in sicer prihodnjo nedeljo 2. julija. Na te prostore SNPJ farne pridite vsi člani in članice cleveandskih društev SNPJ, vsi delegati in delegatkinje, namestniki, glavni odborniki itd. Upam, da se boste res vsi udeležili te velike proslave SNPJ dneva.

Zvečer 29. julija pa ste vsi vabljeni, da pridete na kokošjo

Po veliki ruski revoluciji je val beguncev preplaval mnoge evropske države. Čakali so "osvoboditve matjuške Rusije" izpod "boljševiškega jarma" ne leta, ampak desetletja. Končno pa je Sovjetska zveza še vedno tu, "matjuška Rusija" pa je še vedno žalostni spomin onih, ki so o njej sanjali; onih, ki so upali, pričakovali vrnitve in končno umirali pozabljeni v daljni tujini.

Nedvomno. Mnogim beguncem, posebno zagrizenim in bankrotiranim političnim voditeljem, ki še vedno ne morejo pozabiti stare slave in veličine, je zadnje upanje vojna. Toda naj je še tako pričakujejo in zanjo delajo, sile v borbi za mir so močne. Borba za mir je danes zajela ne samo nekatere plasti naroda, ampak vse plasti ne glede na razlike v verskih, političnih ali pa svetovno-nazorskih prepričanjih. Razširila se je na vse kontinente in vse države.

Zgodovina se ne bo ustavila na svoji poti zgolj zaradi določenega števila, pa naj bo tudi milijonskega, beguncev. Toda tragedija je, da zgodovina neusmiljeno melje vse one, ki hočejo po silo ustaviti njena kolesa. Znano je, da fanatiki spadajo med blazneže. V imenu svojega fanatizma so pripravljene storiti samomor.

večerjo ženskega odseka farne SNPJ.

Torej se vidimo 2. in 29. julija!
Anton Jankovitch.

Importirani zajci iz Avstralije

Mogoče bo kdo rekel: kaj, sedaj ob tem času? Toda če verjamete ali pa ne, odbor St. Clair Rifle and Hunting kluba je importiral 12 najboljših zajcev, katere bo oddal v nedeljo 2. julija 12 najboljšim strelcem. Sedaj pa hitro puške v roke. Dobro jih "spucajte", da boste tudi vi nesli domov enega dolgoušca, ki so vsi, kakor sem slišal, posebno velike vrste. Pravijo, da vsak tehta po 6 funtov. No, to se bo pa splačalo, kaj ne?

Veliko ne morem pisati; vas, ki boste to brali, pa prosim, da poveste tudi vašim prijateljem, kaj vse se bo dobilo pri naših fantih. V imenu St. Clair Rifle and Hunting kluba vas prav prijazno vabim, da pridete v nedeljo 2. julija na klubovo farmo, kjer se bo vršilo streljanje za stavo. Na razpolago bo vse, kar je dobro za poletni čas. Naj vas nič ne skrbi. Nihče ne bo žejen in ne lačen, kajti za vse to dovolj pripravljeno.

Tudi če bo vreme slabo, to je če bo deževalo, pridite vseeno, kajti imamo dovolj strehe na razpolago, da se lahko zabavamo ob vsakem vremenu.

Naše zadnje streljanje je bilo nekaj slabo, ampak zabave za to ni bilo nič manj. Vsi, ki ste bili gori, veste, da je bilo veselo. Zato pridite zopet v nedeljo in imeli boste še več veselja in užitka kot pa prej. Ne pozabite pripeljati svoje prijateljce. Vabljeni ste posebno tudi vsi iz Fairporta.

Nekaj sem opazil na zadnjem streljanju, čeprav je deževalo. Streljanje je bilo preprečeno, ni pa bila preprečena imenitna ideja našega člana Antona Novaka. To se pravi biti član ne samo po imenu, ampak tudi po dejanju! On dela bolj tajno, tako da sem le slučajno zvedel za njegovo plemenito delo. Kakor znano je naša farma velika in ima tudi dovolj dreves raznih vrst. Naš Tone pa jo je pogrnul. Doma na vrtu je izkopal ducat mladih hrastov, jih lepo presadil v male lončke in v dežnem vremenu pripeljal na farmo, kjer jih je presadil v drevored. Vse je delal tako tiho, da še sedaj ne vem, kje si je izbral prostor za drevored. Moje mnenje je, da kadar bodo hrasti malo dorastli, bomo drevored krstili za "Boulevard Antona Novaka." Pod hrasti pa bomo postavili lepe klopi in mize in tako se bo ohranila večna slava članu, kateri tako nesebično dela za napredek kluba.

Ker Anton Novak ravno sedaj odhaja v domovino, mu vsi

člani želimo srečno pot in srečen povratek.

Torej se enkrat na prostorih kluba bomo vse pripravili za naše številne posetnike. Pridite v nedeljo 2. julija in pripeljite s seboj še druge! Na veselo svidenje!

Član.

Pismo iz Ljubljane

Naš dolgoletni naročnik iz Samsula, Florida, Mr. John Gorjanc nam je poslal za objavo pismo, ki ga je prejel od svojega prijatelja Jerneja Semiča iz Ljubljane. V svojem pismu Mr. Gorjanc piše:

"Priloženo vam pošiljam letno naročnino za list Enakopravnost, ki mi bo kmalu potekla. Lansko leto sem se nahajal v Clevelandu in sem plačal kar v upravnistvu ter si tako prihranil poštino. Letos pa sem se odločil, da ne bom prišel plačati v Cleveland, ker je predaleč in je ceneje, če naročnino pošljem.

"Tukaj v Samsuli se imamo še precej dobro. Turisti so nas že skoraj vsi zapustili, le še prav zadnji se mudijo tukaj, ker mislijo, da je na severu še vedno premrzlo zanje. (Ni, ni Mr. Gorjanc. Tukaj imamo prav "pasjo vročino!") Op. ured.) Torej ne bo dolgo, ko bomo v teh vročih dnevih ostali tu samo Floridčani.

Priloženo vam pošiljam pismo, ki sem ga prejel od svojega sošolca, prijatelja in tudi sorodnika. Pismo iz Ljubljane sem prejel 20. junija 1950. Ker se večkrat čita in sliši govorice, ki ena drugi nasprotuje, sem osebno pisal mojemu dobremu prijatelju in ga prosil, naj on izrazi svoje mnenje o novi Jugoslaviji, če misli, če žrtve, katere je preostal jugoslovanski narod za svojo svobodo, niso prevelike.

"Naj mi bo na tem mestu dovoljeno malo opisati tega mojega prijatelja in sošolca iz najinih mladih let. Bil je sin zelo siromašnega malega kmeta in takoj po dovršeni ljudski šoli se je šel učiti kovaškega in šlosarskega poklica, kar doma niso imeli kmetije, da bi lahko vzdrževali vse otroke v družini. Že ko smo hodili v prvi razred ljudske šole, je kazal neko prednost nad drugimi otroci; bil je namreč bolj pameten in v šoli vedno prvi. Spominjam se, ko se je enkrat postavil na glavo na največjem kamnu na neki veliki pčini, tako, da smo se otroci bali, da bo padel doli in se ubil. Bila sva veliko skupaj, dokler nisva šla k vojakom, jaz v Trst, on pa v Gorico. Bila sva parkrat skupaj na dopustu in potem še nekaj časa v civilnem življenju, dokler nisem jaz šel leta 1912 v Ameriško. V prvi svetovni vojni je bil podčastnik, ali ko so v starji Avstriji rekli feldvebel. Po prvi vojni, ko je Italija okupirala Primorje, je šel v Ljubljano in imel službo pri mestni policiji, dokler ni Nemčija okupirala Ljubljane.

"To je kratki opis življenja mojega prijatelja in sošolca ter po ženitvi tudi sorodnika. Ko sem leta 1942 bil v Ljubljani, sem ga obiskal. Živel je v Šiški in še delal pri policiji. Obisk pa je bil zelo kratek, ker stara Jugoslavija mi ni dovolila ostati v Ljubljani več kot šest ur, to je od 6. ure zvečer pa do polnoči. Toliko sem hotel pojasniti, da bi čitatelji lažje razumeli njegovo pismo."

Pismo Jerneja Semiča

"Ljubljana 26. maja 1950.
"Dragi mi Janez:

"Oprost, ker sem tudi jaz z odgovorom nekoliko zakasnil. Najprej Ti opišem družinsko stanje. Imam 31 let starega sina, ki je gradbeni tehnik ter od leta 1945 poročen, hčerko, ki je 26 let stara uradnica, tudi poroče-

na in ima tri leta starega sina. Vsi smo še precej pri dobrem zdravju. Jaz sem v pokoju, vendar hodim še v drugo službo, da prispevam svoj delež k naši petletki.

"Kakor Ti je najbrže že znano, imam svojo malo dvostanovanjsko hišico, ki sem jo zgradil leta 1932. Redim kozo in kokoši, da imamo doma mleko in jajca.

"Sedaj pa napišem par besed o medvojni dobi. Dne 11. aprila 1941 je italijanska vojska okupirala Ljubljano, Nemci pa Gorjansko in Stajersko do Ljubljane. Po par mesecih, ko je bila Rusija od Nemcev napadena, se je začela borba tudi v Sloveniji.

Vso vodstvo, to je Osvobodilna fronta pod vodstvom KP, je bilo kljub okupaciji v Ljubljani. Italijani so začeli delati po celem mestu blokade in aretacije po ulicah tako, da je prišlo v internacijo dosti ljudi popolnoma nedolžnih, ker aktivisti so se znali izogibati.

"Italijani so našo policijo in orožništvo razorožili in so sami delali varnostno in politično službo. Ker so imeli tedaj le malo konfidentov, niso mogli uspešno vršiti politične službe.

"Ko so pa Nemci zasedli Ljubljano, po kopitulaciji Italije in izročili tako rekoč vso oblast našim domačim izdajalcem, je pa bila zelo težka borba, ker so domači izdajalci prave voditelje in druge somišljenike socializma večinoma poznali. Domači izdajalci so seveda po navodilih Nemcev vršili aretacije večinoma po večjih uradih in podjetjih, posamezne pa pozno po noči po stanovanjih tako, da smo prišli skoraj vsi na vrsto.

"Sin je bil aretiran septembra, jaz pa novembra 1944 ter oba odvedena na prisilno delo v Nemčijo, hčerka pa je bila na prisilnem delu v okolici Ljubljane.

"Ti mi pišeš, da tam v Amerikiveličino čitate o naši novi Jugoslaviji. Raziskovalci, ki pridejo iz Jugoslavije k vam, imajo različna poročila in vtise. Seveda to je že stara reč, vsak hvali svoje, nasprotnike pa graja, posebno politične.

"Ti me prosiš, da Ti opišem položaj v Jugoslaviji takšen kot je v resnici. Pri nas je popolnoma socialistični družabni red. Seveda niso vsi za nov red. Tisti, ki je bil poprej sam lastnik tovarne ali velikega podjetja, tega reda ne odobrava. Odobrava pa ga večina državljanov, to so delavci, srednji in mali kmetje ter inteligenca iz nižjih slojev. To je seveda velika večina, kar je najbolj važno.

"Ko bo industrializacija izvršena, bomo izhajali brez večje tuje pomoči ter lažje prenesli toliko vojnih žrtev. Seveda, če bi se mi udali Rusiji in postali njihova kolonija, kakor so to oni želeli, bi bile naše žrtve brez koristi in prevelike, tudi če bi jih bilo malo. Zato večina državljanov odobrava nastop oziroma ukrepe naše vlade, ker je imela toliko korajže, da se je temu vlikanu (Rusiji) uprla v svojo korist. Vsi smo prepričani, da bi bili pod ruskim sistemom na slabšem kot poprej, da bi morali hoditi s trebuhom za kruhom kot nekdanj. Pri nas ni brezposelnosti, temveč samo nasprotno—nam primanjkuje veliko delovne moči, posebno kvalificiranih delavcev.

"Težave so še vedno, glede prehrane, pa bomo tudi to kmalu prebrodili, ker pridobimo vsako leto precej rodovitne zemlje ob priliki regulacije rek in osuševanja raznega močvirja.

"Trda in težka je bila borba med vojno, a skoraj težja je borba v sedanjem času pri graditvi socializma.

"Vsi Jugoslovani smo imeli veliko zaupanje v Rusijo in po

vojni tudi v ostale demokratične države, a smo se zelo motili. Marsikaterega si medvojno slišal, ko je bila težka borba in veliko trpljenje, da moramo potpeti, po vojni nam bo že Jože pomagal in vse uredil, da bo za nas prav. Seveda smo se vsi potешeno motili, ker nas je hotel ravno Jože okrog prinesiti, pa se mu nismo pustili in se tudi ne bomo, da nas napravi kake koloniste. Upam, da bomo kot zvesti državljani s požrtvovalnostjo vse težave premagali.

"Seveda sem jaz tudi Tvojega mišljenja, da se taka stvar ne da izvesti v kratki dobi, temveč je potrebna daljši dobi.

"Na koncu teh mojih vrstic, Vas vsi vse skupaj najiskreneje pozdravljamo, posebno pa jaz in žena.

"Semič Jernej."

Piknik pevskega zbora Slovan

Zopet se je začela sezona piknikov. Društva na svojih sejah ukrepa, kje in kdaj bi priredila piknik ali pa kaj podobnega za korist svoje blagajne. To je eno. Drugo pa je najbolj važno—da gremo malo ven na deželo, kjer se lahko razvedrmo, kajti zaprtih prostorov smo se že naveličali čez zimo.

Najvam bo naznanjeno, da se je zbor Slovan tudi odločil, da gremo ven v prosto naravo, na našo SNPJ farmo. Za to se moramo zahvaliti Farnskemu odboru, ki nam je določil 4. julij za naš piknik. To pa menda zato, kakor se mnogi spominjate, ker smo lansko leto imeli piknik 28. avgusta na omenjenem prostoru. Omenjeni dan pa je deževalo. Ne moremo reči, da od piknika ni bilo nič, toda ni bilo tako kot bi lahko bilo ob sončnem dnevu.

Pevski zbor Slovan se priporoča občinstvu, da nas obišče na ta dan. Vsak že ve, da so na Farmi SNPJ zelo prijazni prostori in če zraven pridejo še veseli ljudje in dobri pevci, pa je res prav posebno fletno. Veselja, dobre volje in petja bo dovolj.

Kar se tiče godbe, bo tudi izborna. Vsem vam je znan naš prijatelj in pevec Johan Grabnar in njegov prijatelj, ki veselo brenka na svoj "bendžol." Oba sta veseljaka, torej, bo veselja in zabave dovolj za vse.

Vabimo tudi druge zore, da se udeležijo tega prijaznega piknika. Ne pozabite: piknik zbora Slovan bo na farmi SNPJ 4. julija! Začetek ob 12. uri!

Za pevski zbor Slovan:
Frank Rupert.

SLADKOVODNE RIBE IZGINEVAJO

Evropski ribiči sladkovodnih rib so izredno vznemirjeni zaradi pojave, da se vedno bolj zmanjšuje zarod sladkovodnih rib. Predvsem v Italiji najbolj občutno izginevajo ribe. Pa tudi v Zedinjenih državah poročajo o manjšanju števila sladkovodnih rib. Navajamo podatke, ki jih priobčuje neka znanstvena revija o zarodu postrvi. V jezeru Huron so v letih 1895 do 1935 nalovili letno po 800,000 kilogramov postrvi. V dobi med 1936 in 1939 letom so letno nalovili v istem jezeru le 620,000 kilogramov postrvi. Leta 1940 je znašal plen postrvi 480,000 kilogramov. Najslabši ribolov pa je bil leta 1948. V vsem letu so nalovili v omenjenem jezeru samo 2,400 kilogram postrvi! Podobno je v jezeru Michigan; pa tudi v Kanadi vedno bolj izginevajo ribe sladkih vod.

Strokovnjaki si belijo glave s tem, da bi preprečili ta neugodni pojav. Vendar dosedaj še niso imeli vidnega uspeha.

Poročila na IV. konvenciji SANSa

Na 4. konvenciji Slovenskega ameriškega narodnega sveta je podal predsednik F. A. Vider naslednje poročilo:

POROČILO PREDSEDNIKA SANSa

Predno pričnem s svojim poročilom, naj omenim, da se je v upravnem odboru od zadnjega zbora izvršila važna sprememba, katere vam vsem je že znana, namreč, da je naglo preminul leta 1948 brat blagajnik, ki je bil ves čas do razpusta tudi predsednik Jugoslovanskega pomožnega odbora (JPO-SS), Vincent Cainkar.

Brat Cankar se je veliko zanimal za usodo jugoslovanskih narodov in se tudi aktivno udeleževal pri vseh akcijah v pomoč in obrambo temu ljudstvu, s katerim je izgubilo dobrega prijatelja in zagovornika slovenskega edinstva. Njegov vpliv v podporni organizaciji SNPJ, katere je bil dolgoletni predsednik, je veliko pripomoglo moralni kakor materialni strani v tej ustanovi. Blag mu spomin!

Zbrali smo se k četrtemu zasedanju ali konvenciji Slovenskega ameriškega narodnega sveta, ampak ne tako v obilnem številu kot na primer k prvemu ali drugemu, kar je lahko marsikdo izmed navzočih že čutil tedaj. Vsi, ki smo se sešli na prvem zborovanju, nismo imeli enakih ciljev in namenov, kar ni bilo težko iz poteka dotične konvencije opaziti. Tega nekateri takrat niso videli, medtem ko drugi vsled svoje velikodušnosti za čim znatnejšo pomoč herojskemu jugoslovanskemu narodu zagovarjali potrebo za skupno delo, — brez vprašanja na ideološke razlike. Toda komaj smo se dobro razšli iz prvega zborovanja, že se je pokazalo, da so bile slutnje nekaterih upravičene, namreč, da je sloga lepa čednost, ampak še epiši in močnejši pa so ideali in principi, ki jih človek goji za dosego svobode in pravice. Pa do tega pri SANSu ostali le so tisti, ki so imeli neomajano vero v pravično borbo svojega naroda, kateri je v onih momentih potreboval vso našo oporo.

Kar je pa jugoslovansko ljudstvo po osvoboditvi svoje dežele zavrglo gospodarski sistem privatnega lastništva in osvojilo kolektivnega, je povsem razumljivo, da je Jugoslavija pri vladah, katere so za ohranitev kapitalističnega sistema, padla v nemilost, kakor tudi oni, ki so stali ob njeni strani, med katerimi je bil SANS. Postavili smo se tudi na stran delavnega ljudstva in unijskega gibanja na domačih tleh, kar je tudi v konfliktu s privatnim enterprajzom, in posledica je bila, da je ta ustanova prišla na črno listo, dasi nam ni bilo nikdar dokazano, da smo kršili zakone naše dežele v enem ali drugem oziru. Toda namen je bil očividni! Ustaviti uspešno delo, ki ga je vršila organizacija pokvariti njen ugled in pre-

strašiti članstvo, kar se jim je do gotove mere posrečilo, posebno v sedanjih razmerah v tej deželi, ko divja histerija proti vsemu naprednemu gibanju, kar je brez primere v njeni zgodovini. Toda onemu, ki ima čisto vest, se ni treba bati ali celo skrivati pred nikomur. In to smo člani te organizacije.

Kdor hoče biti pošten, mora pritrčiti, da je SANS v kratki dobi svoje zgodovine izvršil mnogo koristnega, plemenitega in humanitarnega dela potom svojih podružnic, onih bratskih podpornih organizacij, ki so mu stale krepko ob strani, posebno Slovenska narodna podpora, ki je bila v tujini, in tukajšnjih zavednih rojakov, ki so mu nudili moralno kakor tudi finančno pomoč. Posebno dobro delo za jugoslovanske narode je bilo storjeno potom pomožne akcije, baš v onih časih, ko so ti najbolj potrebovali naše vsestranske pomoči in katera bi se v gotovih ozirih še ne smela prekiniti.

Nova in prerajena Jugoslavija vzlic vsem naporom in navdušenju njenega ljudstva še ne more biti kos vsem nalogam in potrebam naroda, kar nam mora biti povsem razumljivo. Opuščenje dežele, kot je zadelo Jugoslavijo v zadnji svetovni vojni, se ne da odpraviti v par letih, pa če tudi bi ne bilo izgubljeno niti eno življenje. Pogledati je treba samo našo novo domovino Zedinjene države, ki so industrijsko najvišje razvite in kamor ni padla niti ena bomba ali bilo podrtje eno industrijsko podjetje vsled vojne. In vendar je vzel nekaj let predno smo zopet stopili v normalne čase. Ljudstvo, ki si na vse načine in z nadčloveškim naporom prizadeva izboljšati

svoj življenjski položaj, kot so pokazali dejansko narodi Jugoslavije, ne zasluži samo pohvale, ampak tudi opore od vseh poštenih ljudi.

Dandanes živimo, bratje in sestre, v časih in razmerah, v katerih se pretvarja ekonomska struktura; revolucija zatiranih ljudskih mas, katerih pohoda nihče ne ustavi, in ti časi brez dvoma prinesejo človeštvu še mnogo bolečin. V teh razmerah je tudi otežkočeno uspešno poslovanje SANSa, kar je treba tudi upoštevati. Vendar ne smemo držati rok križem in čakati, da pride katastrofa, ki zna začetiti usodo človeštva ne generacije, ampak stoletja. Ohraniti je treba hladno kri, delati resno in premišljeno v smeri ohranitve miru in pomoči, koder je potrebna.

Delegacija na tem zborovanju mora dati odgovor na vprašanje: Ali je SANS za ameriške

Slovence še potreben? In koliko je tudi potreben za ohranitev ožjih vezi z brati in sestrami rojstnega kraja? Ako večina zbornice misli, da taka potreba še obstoji, tedaj moramo gledati, da se ustanova še nadalje ohrani: bistveno kot je, brez kakšnih posebnih priveskov, s katerimi bi ničesar ne pridobili. Zgodovinska dejstva vendar govori, da vsa gibanja v eni ali drugi obliki, pod kakršnimi koli imeni, ki so služila ljudskim interesom, so imela boje s konservativnimi silami in nasprotniki napredka, katera borba se bo nadaljevala, dokler ne bo cilj človeštva dosežen. Kdor misli ali upa drugače, ta mora prejšnjemu razočaran. Nobenih posebnih talentov ni treba za podiranje, kar je zgrajenega, obratno se pa zahteva precejšnje spretnosti in sposobnosti, kakor tudi resnih naporov pri gradnji novih struktur. Isto velja za to organizacijo! Tudi strašenje lastnega članstva glede subversivnosti ni posebno

modro spričevalo zdrave razsodnosti pogleda v bodočnost.

Ako na tej konvenciji pokopljemo SANS in na njegovem grobu postavimo novo organizacijo z isto delavsko orientacijo, tedaj že sedaj lahko računamo, kakšna bo njena bodočnost. Če je pa v mislih kakšna mlačna ustanova, taka namreč, ki bi bila priljubljena tistim, ki komaj čakajo SANSovega pogreba, tedaj je dvomljivo, da bi jo naše tukajšnje delavstvo podprlo. Toda odločali boste o tem vprašanju vi in ne jaz. Izrazil sem le svoje mnenje, katero je iskreno, ne vsiljujem pa nikomur ničesar.

Priznam to, da so potrebne spremembe pri upravi, ker po sedanjem sistemu, ki nalaga glavno breme odgovornosti tam, kjer ga je najtežje nositi, ni mogoče pričakovati zadovoljivih uspehov. Za načelno vodstvo organizacije so potrebni taki člani, katerim se je mogoče posvečati delu organizacije in ki imajo voljo za agitacijo in kajpada tudi pogum. Je tudi

priporočljivo napraviti potrebne poiskuse pritegniti v ta delokrog našo mladino, ker brez njenega udeleževanja ne more nobena organizacija med nami dolgo živeti. Vrste naših priseljencev se rapidno krčijo.

Kot sem že v članku povedal, želim tu ponovno poudariti, da

je SANS v tej kratki dobi svojega obstanka izvršil častno svojo veliko in težko nalogo, toda da se ni treba nikomur, ki je ali je bil njegov član, sramovati. Vse naše delo in poslovanje je odprta knjiga — brez ozira, kaj naši sovražniki go-

(Dalje na 4. strani)

ZAVAROVALNINO

proti
ognju, tatvini, avtomobilskim
nesrečam, itd.

preskrbi

Janko N. Rogelj

6208 SCHADE AVE.

Pokličite:

ENdicott 1-0718

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAKA

1146 East 61st St.

HE 1-2730

N. J. Popovic, Inc.

IMA ZASTOPSTVO

Chrysler - Plymouth avtov

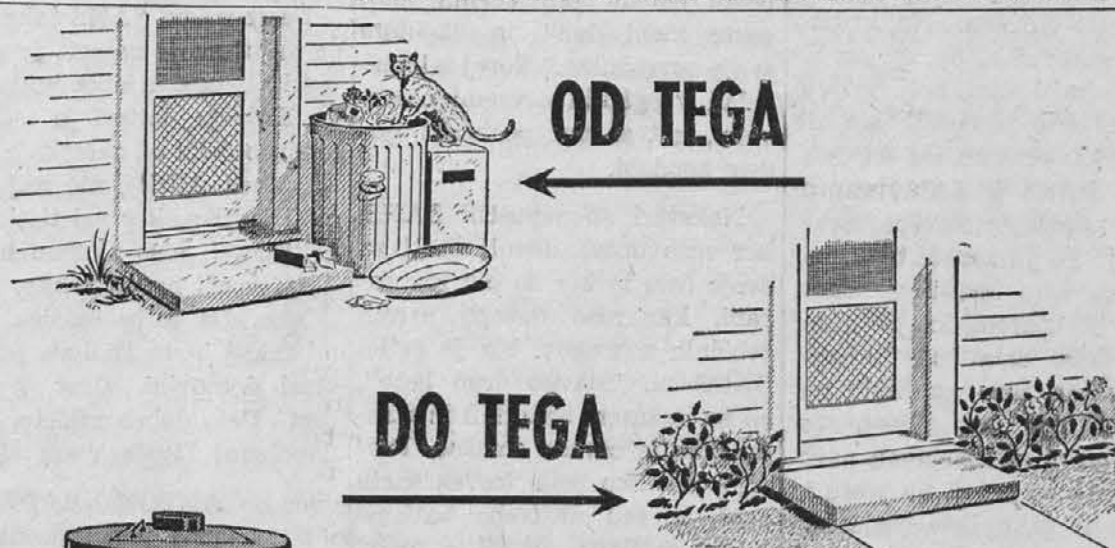
PRODAJA NAJNOVEJŠE 1950 IZDELKE KOT TUDI
RABLJENE AVTE

V zalogi ima razne dele in potrebščine za avte ter izvršuje razna popravila po tovarniško izurjenih mehanikih.

8116 LORAIN AVE.

ME 1-7200

NICK POPOVIC, predsednik

Z NAPRAVO za uničenje odpadkov na plinsko kurjavo!

Najhitrejši, najbolj siguren in najlažji način za iznebiti se odpadkov je s napravo, ki je na plinsko kurjavo. Kuhinjske odpadke vržete sproti v posodo . . . zgorejo do finega pepela brez vsakega smrdljivega duha.

DANAŠNJI ODPADKI ODSTRANJENI DANES!

TO POLETJE . . . Se boste resnično veselili vaše naprave za uničenje odpadkov na plin. Ni nobenih nečednih posod za odpadke . . . nobenega duha . . . nobenega redilnega prostora za muhe in drugo mrčes . . . nobenih potov na dvorišče v slabem vremenu.

Oglejte si nove naprave za uničenje odpadkov na plin!

So majhne in čedne . . . tih . . . zanesljive za poslugi leta in leta. Stanejo pa tako malo, da se boste čudili, zakaj se niste poslužili te priročnosti za uničenje odpadkov na plin že dolgo tega.

The **EAST OHIO GAS Company**

TELEVISION! See Louise Winslow on "The Women's Window"—Mon., Tues., Wed., Thurs.—WBKN—Channel 4

Prečihov Voranc:

A S A S A

(Nadaljevanje)

"Potem se je oče ozrl po svojih otrocih, po svojih petih Kramohih. Toda ta pogled ga je še huje zbeegal, kajti zdela se mu je, da tudi v teh očeh bere le eno samo veliko skrb:

"Kako bomo pa živeli, če nam bodo polje vzeli . . . ?"

"In kakor bi spoznal, da nima prav, če išče pomoči pri svoji družini, katero je sam vznemiril s svojo novico, se je začel upirati sam sebi. Napenjal je kite, kakor bi se pripravljaval vzdigniti nekaj zelo težkega, potem je za-

kolecal, da bi si zmokril sušo, ki ga je držala v grlu, nato je dvignil skeleče oči proti stropu, prebegnil s pogledom od enega kota do drugega in ko je mislil, da je nabral že dovolj moči, je hripavo kriknil:

"Nekako bomo pa že živeli.!"

"Hotel nam je povedati nekaj tolažilnega, nekaj močnega, glas pa ni bil podoben namenu. Toda naš oče je znal vzdržati. Kakor vsakokrat, je tudi sedaj skušal premagati našo malodušnost in nam viliti novega poguma za življenje. Ko nas je drugič pogledal,

je bil njegov glas že zanesljivejši, že močnejši:

"Nekako bomo pa že živeli.!"

"Še smo trepetali pred grdimi slutnjami, tembolj, ker se nam je zdela, da se v materinih očeh sveti skrivna solza. Toda oče nas je že gledal s svojim dolгим, močnim pogledom in ko je tretjič spregovoril, je bil njegov glas že popolnoma samozavesten:

"Nekako bomo pa že živeli—ni hudič. . . !"

"K nam je prišla pomlad. Prava pomlad je k nam prihajala mnogo pozneje, kakor pa v dolino in v sočne kraje, toda prvi oznanjevalec vigradi je prihajal k nam prej, kakor pa k njim. To je bil rdeči vres, ki je pokukal iz bsegovja, ko je v dolini še ležal sneg. Kadar pa je zabučala gosa in se je njeno široko pobo-

je zazibalo od južnih vetrov ter so nato začele lomastiti globače, tedaj je bila vigrad tu.

"Ko je oče prinesel iz graščine svojo žalostno novico, je bila pri nas še zima. Počasi smo se skušali sprijazniti z mislijo, da nam bodo pogozdili polje in da bo treba odslej drugače živeti. Oče nam je razlagal, da bomo šli delat v gozdove, kjer bomo zaslužili lepe denarje, mati pa bo z Aniko obdelovala doma tišto malo polja, ki ga bo graščina še pustila. K tujim ljudem zaradi tega nam otrokom še ne bo treba iti in tudi od grunta ne bomo več živeli, toda živeli bomo, saj na ta način živi v okolici toliko drugih družin, ki še več mesa pojedo, kakor pa smo ga mi do zdaj na Srotejevem.

"Ko so se pa začele tajati njive in so vzbrsteli travniki in goz-

dovi, smo pozabili na vse očeto-ve načrte. Pritegnil nas je klic zemlje. Kakor zamaknjeni smo strmeli v tisti del polja, ki bi po očetovem mišljenju moral biti pogozden, in z vsakim dnem nam ga je bilo bolj žal. Čudno je s tem poljem, rečem vam! Ni bilo naša last, a smo ga ljubili, ljubili menda še željnejše, kakor pa če bi bili lastniki. Ljubili smo ga drugače kakor graščina. Nekih petnajst let smo živeli na Srotejevi freti in smo zrastle s temi robovi, odori in oplazi. Naposled nas je ta zemlja, pa naj je bila še tako trda in nevaležna, le redila. Ni nam rezala pogac, ampak več ovenjela, toda bili smo njeni in ona je bila naša. Zemlja nas je mučila, pila nam je znoj in kri in včasih smo jo kleli kakor svojega najhujšega sovražnika. Zdaj pa, ko

smo se šele zavedali, da jo lju- da je zapisana tako rekoč smrti, smo se šele zavedali, da jo ljubimo kljub njeni trdoti in skoposti.

"S strahom, a obenem tudi nestrpnost smo čakali, kdaj bo graščina odmerila svet, ki bo pogozden. Toda tej se ni mudilo, kakor bi ne vedela, da je na Srotejevem že nastopila pomlad in ključ k setvi. Naposled se je mati prva zganila:

"Boš moral vprašati, kje lahko začnemo z delom. Polje ne čaka."

Oče je priznal, da bi bilo najpametneje, toda čuden strah ga je zadrževal, da bi se napotil v graščino in povprašal za novo mejo. Bal se je trenutka, ko bodo prišli meričniki in bodo začeli rezati polje na dva dela. Nekega

jutra pa je vstal zelo zgodaj, najkrmil voliča in me poklical:

"Joza, vstani, greva orat!"

"Kam pa?" sem vprašal iznenaden. Ali oče že ve, kaj bo ostalo za nas?

"V brezje," mi je odgovoril zagonetnega obraza.

"Njiva v brezju je bila za nas najbolj dragocena, spomladi najprej kopna, najbolj suha in najbolj godna za belo žito. Ker ni ležala daleč od hiše, je oče upal, da je graščina ne bo pogozdila. Toda tisto zgodnje jutro sem se prepričal, da očetovo upanje ni bilo tako trdno, kakor je govoril nam otrokom. Kajti polglasno mi je zaupal:

"Če njivo zorjemo, je morda ne bodo zasadili . . ."

(Dalje prihodnjič)

Poročila na IV. konvenciji SANSa

(Nadaljevanje s 3. strani)
vori jo in pišejo. V zadoščenju nam lahko je, da smo potom te organizacije zbrali potrebna sredstva v pomoč jugoslovanskim narodom, ko jim je bila ista najbolj potrebna, obenem smo pa tudi veseli njihove zmage nad zunanjimi in notranjimi sovražniki. Naj živijo hrabri narodi Jugoslavije!

Končno izrekam vsem odborikom SANSa najlepšo zahvalo za njihovo kooperacijo v teku

POROČILO PRVEGA PODPREDSEDNIKA

Ker je delovanje SANSa od zadnje konvencije pa do danes zelo dobro pokrito v poročilih predsednika in tajnika, ne bom jaz istega ponavljal. Na rednih sejah odbora, kakor tudi na izrednih sejah čikaških odborikov, sem vedno priporočal stvar, o katerih sem bil prepričan, da so v korist organizacije.

Na tem mestu se želim dotakniti nekoliko kritike, katera je bila izrečena na več mestih glede dela SANSa. Na kritiko nasprotnikov SANSa se jaz ne oziram, kajti čim bolj vpijejo tem bolj sem jaz prepričan, da je SANS v pravem ter da dela. Vprašanje, ali je SANS napravil kaj napak, je smešno. Seveda jih je, to pa zaradi tega, ker je veliko delo izvršil v pomoč narodu v starem kraju. Kdor veliko dela, dela tudi napake. Tisti, kateri niso napravili napak, tudi niso prav ničesar storili v pomoč slovenskemu narodu, ampak so sedeli na plotu in kritizirali; tako delo pa lahko vrši vsak tepec. Vsak pošten človek pa mora priznati, da je SANS v teku svojega obstoja pomagal več ljudem v starem kraju kot katera koli druga organizacija v zgodovini ameriških Slovencev. In to je dejstvo, za katerega ve vsak, kdor hoče vedeti. In da je to resnica, ve najbolj dobro slovenski narod v stari domovini, ki je to pomoč prejel. Vse laži in obrekovanja nasprotnikov ne morejo nikdar očrniti tega ogromnega dela v obeh poštenih Slovencev tukaj in v starem kraju.

Ako nekoliko popraskamo raskavo kožo naše opozicije, bomo našli čudno zverino pod to kožo. V času potrebe, ko so ljudje umirali od gladi, so 200 odst. katoličani rekli, da ne bodo pomagali zato, ker bi to pomoč dobili komunisti. Dve sto odstotni svobodomiselnici in socialisti so pa rekli, da ne pomagajo, ker bi to pomoč dobili katoličani. Veste, vsi ti ljudje so imeli principe in načela, vsaj tako so nam rekli takrat, ko je bilo treba pomagati. Ako se pa danes ozrete nekoliko okrog, boste pa videli, da so vsi ti ljudje v skupnem objemu in v skupnem hlevu. Kam vraga so

dobe moje odborniške službe. Dalje se v imenu SANSa zahvaljujem članstvu podružnic, bratskim podpornim organizacijam, onim publikacijam, ki so odstopile svoje kolone v prid SANSa in končno vsem onim rojakom, ki so na en ali drug način pripomogli do uspešno izvršene naloge te organizacije. Mednarodno edinstvo, sloga in svetovni mir naj bo naše tudi bodoče geslo!

F. A. VIDER, predsednik.

pa šli principi in načela? Pri SANSu, kjer smo bili ljudje samo s 100 odst. prepričanjem ali pa še manj, smo pa rekli, da nam je vseeno, kdo dobi pomoč. In ravno tako smo bili veseli, če smo slišali, da je naša pomoč rešila življenje otroku dobrega komunista ali pa dobrega katoličana. Po človeških postavah je to pravilno, v božjih postavah je pa tudi zapisano: "Ljubi svojega bližnjega". "Kar boste enemu teh revnih dali, boste meni dali" in "Ljubite svoje sovražnike." Torej mi smo delali v oglašju z vsemi postavami, kot se pač poštenim ljudem spodobi.

Nekateri so zapustili SANS, ker niso dobili dovolj časti za svoje delo in ker so bili razočarani, ker niso dosegli svojih sebičnih namenov. Ko je prišel SANS na "slavno črno listo", so se nekateri umaknili iz strahu, kar je seveda smešno. Pravijo, da ako ima človek čisto vest, se mu ni treba bati ne vraga ne Boga. SANS ni prišel na to listo po svoji zaslugi, pač pa zaradi spremembe v mednarodni politiki in po zaslugi historije v mrzli vojni. SANS je še ravno isti kot je bil takrat, ko so različni državni funkcijonarji trdili, da je naša organizacija patriotska in da je veliko storila za zmago zavezniškov. Bodimo torej na jasnem: SANS se ni spremenil, pač pa so se spremenili časi. V drugi

svetovni vojni so nam rekli, naj pazimo na Nemce, Italijane in Japonce. Če pa pride do tretje svetovne vojne, bodo pa oni pazili na nas, ako ravno smo mi še ravno isti patriotje kot smo bili v drugi svetovni vojni. Pomagalo ne bo nič tudi onim, kateri so preoblekli suknje, ko je prišel pihati drugačen veter. Ako bi prišlo do tega, da bi bila odvzeta svoboda nam tukaj rojenim ali naturaliziranim državljanom, potem bo konec tudi ameriške demokracije. Zavedati se moramo, da kolikor časa se bomo borili za napredek in korist delavca, toliko časa bomo ostali na črni listi, in to posebno sedaj, ko je na vrhuncu reakcija s svojo histerijo.

Ako ta konvencija določi, da je SANS dovršil svoje delo, boste ponosni, da ste bili člani organizacije, katera je vršila tako potrebno in plemenito delo. Zavest, da ste pomagali ubogemu sočloveku, ko je bil v potrebi, je vaše najlepše plačilo.

Da je mogel SANS tako vzorno vršiti svoje naloge, je v prvi vrsti zaslugi tajnika brata Mirka Kuhelja, kateri je tako neumorno delal od začetka SANSa do danes. Mirko, nič naj te ne moti kritika, ker vsi tisti, ki te kritizirajo, niso skupno naredili za trpeči narod toliko, kot si ti sam. Da je to resnica, vemo mi tukaj in to tudi ve narod v stari domovini. Čast, komur čast! Delo dobro pričeto, dobro dovršeno! Hvala vsem skupaj!

ANTON KRAPENC,
prvi podpredsednik.

Prejeli smo iz stare domovine
LICJAN, BRINJEVE JAGODE IN
TAVZENT ROZE.
MANDEL DRUG
15702 WATERLOO RD.

STANOVANJE
S 2 SPALNICAMI ISČE MATI, KI
DELA, IN 18-LETNI SIN.
NAJRAJE V ST. CLAIRSKI
NASELBINI.
Kdor ima za oddati naj sporoči v
uradu
"E." HE 1-5311

STAKICH FURNITURE CO.

Quality at a Price — Easy Terms

IVanhoe 1-8288—James D. Stakich—16305 Waterloo Road

Resno svarilo!

Lažnjive in neresnične govorice se širijo o
spodaj podpisanem.

Ako osebe, ki to delajo, takoj ne prenehajo,
se bo proti njim takoj začelo
sodnijsko postopati.

August F. Svetek

VLIV LUNE NA RASTLINSTVO

Mnogo je bilo govora o tem, kakšen vpliv ima luna na živi svet. Mnogi zanikajo, da bi imela luna izreden vpliv na živa bitja, nekateri pa ne. Oglejmo si nekaj primerov, da bomo spoznali važnost, ki jo polagajo kmetovalci na luno. Opazili bomo, da sade poljedelci nekatere rastline v dobi, ko luna narašča, druge rastline pa takrat, ko se luna krči. Če želimo uporabiti podzemni del rastline, tedaj moramo take rastline saditi v dne, ko luna narašča, to je med petim in petnajstim dnevom po mlaju. Te rastline so korenje, redkev, česet, pesa itw. Cikorijo, solato, zelje, paradiznike, fižol, grah, pa sadimo v dnevih, ki sledijo polni luni. Sadno drevje ne smemo saditi v prvih petnajstih dnevih naraščajoče lune. Drevesa podiramo takrat, ko se luna krči, kajti le v tem primeru dobimo les, ki se bo dolgo časa ohranil.

Neki znanstveni časopis je

SLOVENSKA DVOJICA
želi dobiti v najem 3 ali 4 sobe
v euclidski naselbini ali okrog
East 185th Street.
Pokličite
KE 1-5508

LASTNIK PRODAJA
dve zidani hiši na eni loti,
50x420. Garaža za 4 avte, veliko
sadnega drevja.
Za podrobnosti se poizve na
18700 SHAWNEE AVE.
IV 1-3877

KADAR IMATE
naprodaj ali pa želite kupiti hišo
za eno ali dve družini ali pa
večje poslopie.
pokličite
IV 1-7646
REALTOR

DELO DOBI
izučeni mizar: "finishing"
karpenier.
Stalno delo.
Vprašajte pri
ED KOVAC
960 E. 185 St., KE 1-5030

NAPRODAJ
NA
KILDEER AVE.
BLIZU EAST 185th STREET
Lepa zidana hiša s sedmimi
prostornimi sobami.
Beneški zastori, garaža, lepa lota.
To je zelo dober nakup.
Za podrobnosti se oglasite pri
EDWARD KOVAC
REAL ESTATE
960 East 185th Street

vprašal kmetovalce, če prisojajo luni kak poseben pomen. Večina je odgovorila z "da," vendar ni nihče znal razložiti, zakaj se drži teh pravil. Rekli so le, da gre ta običaj iz roda v rod.

Skušajmo razložiti, zakaj bi imela luna vpliv na rastline. Zelenene rastline rastejo le takrat, če so na svetlobi. V temi rastline ne rastejo. Vendar bi lahko tudi luna povzročala rast zelenih rastlin. To pa zato, ker odbija na zemljo sončno svetlobo. Nadalje ima luna privlačno silo. To opažamo predvsem pri gibavi morja. Lunina privlačnost bi lahko olajšala dviganje sokov

v tankih cevkah rastlinskega ogrođa.

STEKLO, KI NE ODBIJA SVETLOBNIH ŽARKOV

Steklo, ki ne odbija svetlobnih žarkov je prvi iznašel neki Taylor. Več uspeha sta imela v letih 1934 do 1935 Bauer v Nemčiji, Strong v Zedinjenih državah. Ugotovila sta, da se izredno zmanjša odboj svetlobe na steklu, če na njegovo površino nanesemo izredno tanko plast kalcijevega fluorida. Postopek sloni na tem, da v zelo razredčenem prostoru upirajo to snov

ter puste. Plast kalcijevega fluorida mora biti izredno tanka.

Nje debelina mora znašati le eno desettisočinko milimetra. Na ta način zmanjšamo odboj svetlobe na eno desetino odstotka.

V "Enakopravnosti" dobite vedno sveže dnevne novice o dogodkih po svetu in doma!

Zakrajsek Funeral Home, Inc.
6016 ST. CLAIR AVENUE
Tel: ENDicott 1-3113

JOS. ŽELE IN SINOVI

POGREBNI ZAVOD

6502 ST. CLAIR AVE. ENDicott 1-0583
Avtomobili in bolniški voz vedno in ob vsaki uri na razpolago.
Mi smo vedno pripravljeni za najboljšo postrežbo.
COLLINWOODSKI URAD:
452 EAST 152nd STREET Tel.: IVanhoe 1-3118

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko potrta in žalostnega srca naznanjamo vsem sorodnikom in prijateljem žalostno vest, da je umrl naš ljubljeni soprog in oče

1896

1950

JOSEPH ROTT

Zatisnil je svoje mile oči dne 28. maja 1950.

Pogreb se je vršil dne 1. junija 1950 iz pogrebnega zavoda Joseph Zele in sinovi v cerkev Our Lady of Perpetual Help ter po opravljeni maši in cerkvenih obredih na Calvary pokopališče, kjer smo ga položili k večnemu počitku v naročje materi zemlji.

Blagopokojnik je bil rojen leta 1896 v vasi Lešnaki, fara sv. Vida pri Cerknici na Notranjskem.

V dolžnost si štejemo, da se prvo zahvalimo družini Mr. in Mrs. Satej iz Thompson, O., za vso veliko pomoč in tolažbo ob času smrti, kakor tudi bratom za vso pomoč, ki so jo nudili.

Dalje hvala vsem, ki ste položili tako krasne vence cvetja h krsti ljubljenega pokojnika. Ta izraz vaše ljubezni in spoštovanja nam je bil v veliko tolažbo v dneh žalosti.

Srčna hvala vsem, ki ste darovali za sv. maše, ki se bodo brale za mir duši pokojnika.

Lepo zahvalo izrekamo vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno v poslugi za spremstvo pri pogrebu.

Hvala onim, ki so ga prišli kropit in se posloviti od njega, ko je ležal na mrtvaškem odr., in vsem, ki so ga sprejeli na njegovi zadnji poti na mirodvor.

Zahvalo izrekamo pogrebem-sobratom društva Vodnikov venec št. 147 SNP, katerega član je bil pokojni, ki so nosili krsto. Hvala tudi Mr. Anton Jankoviču za lepe v srce segajoče besede pokojniku v slovo in zadnji pozdrav.

Hvala čst. g. g. duhovnom za opravljene cerkvene obrede in pogrebniemu zavodu Joseph Zele in sinovi za vzorno voden pogreb in najboljšo poslugi.

Težka in nenadna je bila Tvoja ločitev od nas, ljubljeni. V srcu je bolečina in v očeh solze, vsaj smo se ljubili. Sedaj spiš večno spanje v hladni zemlji, a hiša je ostala prazna in pusta. Spominjali se Te bomo vedno z ljubeznijo in hvaležnostjo, vsaj si bil tako dober, tako ljub. Res je, da

Smrt je kruta, brez srca,
kar vzame, več nazaj ne da.

ZALUJOČI OSTALI:

MARY, soproga
JOSEPH L., sin
in sorodniki
v stari domovini zapušča sestro NEŽO
in sorodnike

Cleveland, Ohio, dne 28. junija 1950.

B. J. RADIO SERVICE
1363 E. 45 St. — HE 1-3028
SOUND SYSTEM
INDOOR — OUTDOOR
Prvovrstna popravila na vseh
vrst radio aparatov
Tubes, Radios, Rec. Players
Vse delo jamčeno

For your VACATION
welcome to
CHRISTIANA LODGE
Slovenian Resort
• The Hotel has 30 rooms
with connecting showers.
Central dining room, with
American Slovenian cooking.
All sports, private beach,
boating and fishing. Cater to
overnight guests. 260 miles
from Cleveland. Located on
U. S. 112. Write for folder.
CHRISTIANA LODGE
DOMINIK KRASOVEC, Prop.
P. O. Edwardsburg,
Michigan
Phone 9126 F5